

PROP DE VOSALTRES

Els mitjans de comunicació social

Estimats diocesans:

Una de les característiques de la societat actual és la preocupació per la comunicació entre els éssers humans. Segurament sempre ha estat així. D'ençà que es coneix la petjada de l'home sobre la terra abunden els instruments que han servit en les seves relacions, ja sigui portant un bastó a les mans per pegar o pintant un cor a les parets de les coves i en els troncs dels arbres per mostrar l'amor mutu. Però ara sembla que se'n fa un ús molt més exagerat: pels carrers es veuen constantment persones amb el telèfon enganxat a l'orella que es comuniquen amb els altres per saludar-se, per gestionar un negoci o per interessar-se per la salut; sense parlar de la quantitat d'hores utilitzades davant de les pantalles, tauletes o aparells de ràdio per rebre informació i estar ben comunicats amb el món.

Com tots els productes fets per les mans i la intel·ligència de l'ésser humà aquests procediments comunicatius contenen alhora avantatges i perills en la seva utilització; tot depèn de l'actitud de cadascú davant dels instruments que ens proporciona la ciència per permetre un millor benestar en la nostra vida o per pervertir les nostres conductes i costums. Tot depèn de. Com deia sorneguerament un amic del meu pare, que mitjançava en la compravenda d'immobles i finques, quan li preguntaven pel valor de determinat bé mai assenyalava el preu: sempre depenia de l'interès mostrat pel venedor o pel comprador.

Explico tot això per valorar en la seva justa mesura la importància dels mitjans de comunicació en una societat com la nostra que es vanagloria d'oberta, democràtica i respectuosa amb tot i amb tots. La línia vermella queda fixada en la dignitat de la persona amb els drets humans com a suport

o amb l'Evangeli com a fonament vital, i també en la cerca de la veritat i la repulsa de la mentida. I ho dic unint-me al sentiment de l'Església amb motiu de la celebració diumenge que ve de la 58a Jornada Mundial de les Comunicacions Socials que coincideix amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, el qual, en el seu comiat, deia als deixebles que s'encarreguessin de transmetre al món sencer el seu missatge i la seva obra. Des d'aquell moment una de les missions fonamentals del cristià és la comunicació de l'Evangeli als altres perquè dona sentit i felicitat a les seves vides i mostra l'immens amor de Déu a les seves criatures.

L'Església ha estat sempre a prop dels mitjans perquè en el que és essencial concorda amb la seva funció elemental: donar a conèixer fets, comunicar opinions i conformar un estat determinat de referència social. A vegades ha lamentat els excessos que han produït algunes notícies negatives, però sempre ha valorat la cerca de la veritat i la denúncia de les injustícies.

El Missatge del Papa per a aquesta Jornada, titulat «Intel·ligència artificial i saviesa del cor: per a una comunicació plenament humana», comença amb una pregunta: com podem continuar sent plenament humans i orientar cap al bé l'actual procés de canvi cultural? Continua advocant per iniciar el recorregut des del cor per augmentar les referències amables i evitar que la riquesa tecnològica actual privi d'humanitat les relacions socials; també alerta dels perills i l'oportunitat de l'anomenada intel·ligència artificial, anteposant sempre el creixement integral humà. Acaba amb unes preguntes punyents que ens ajuden a la reflexió, tot afirmant que «correspon a l'home decidir si es converteix en aliment d'algorismes o, en canvi, si alimenta el seu cor amb la llibertat sense la qual no creixeria en saviesa».

Gràcies a tots els comunicadors i empreses per cercar la veritat i pel suport a la llibertat.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El bisbe de Fukuoka, Josep Maria Abella, a Lleida

El lleidatà Josep Maria Abella, bisbe de la diòcesi japonesa de Fukuoka des del 2020, comunicarà el proper mes de novembre, quan complirà 75 anys, la seva renúncia al papa Francesc. Abella, que aquests dies ha estat a Lleida i que va participar el passat 15 d'abril en el recés de preveres de la diòcesi a la Casa de l'Església, té la intenció de continuar com a missioner al Japó quan sigui rellevat, segons va explicar en una entrevista a la ràdio del Bisbat. «Ens cal atansar l'Església

als joves japonesos i treballar amb els migrants en un país on els catòlics només som el 0,3% de la població».

Abella, missioner claretà que servia com a bisbe auxiliar d'aquesta diòcesi del sud-oest del Japó des de 2018, va ser nomenat bisbe pel papa Francesc el mes d'abril de 2020, ara fa quatre anys. Va néixer a Lleida el 1949 i està destinat al Japó des del 1969, amb un parèntesi a Roma al Govern general dels Missioners Claretians.

CERCA DE VOSOTROS

Los medios de comunicación social

Queridos diocesanos:

Una de las características de la sociedad actual es la preocupación por la comunicación entre los seres humanos. Seguramente ha sido siempre así. Desde que se conoce la huella del hombre sobre la tierra abundan los instrumentos que han servido para sus relaciones llevando un bastón en las manos para sacudir o pintando un corazón en las paredes de las cuevas o en los troncos de los árboles para mostrar el amor mutuo. Pero ahora todo parece contar con una exageración más abultada. Por las calles constantemente se ven personas con el teléfono pegado a los oídos que se comunican con otras gentes para saludarse, para gestionar un negocio o para interesarse por la salud. No digamos la cantidad de horas utilizadas delante de las pantallas, tabletas o aparatos de radio para recibir información y estar bien comunicados con el mundo.

Como todos los productos hechos por las manos y la inteligencia del ser humano estos procedimientos comunicativos contienen al mismo tiempo ventajas y peligros en su utilización; depende de la actitud de cada cual ante los instrumentos que nos proporciona la ciencia para permitir un mejor bienestar en su vida o para pervertir sus propias conductas o costumbres. Todo depende. Como decía socarronamente un amigo de mi padre, que intermediaba en la compraventa de inmuebles y fincas, cuando le preguntaban por el valor de determinado bien; nunca señalaba el precio, siempre dependía del interés mostrado por el vendedor o por el comprador.

Digo todo esto para valorar en su justa medida la importancia de los medios de comunicación en una sociedad como la nuestra que se precia de abierta, democrática y respetuosa con todo y con todos. La línea roja queda fijada en la dignidad de la persona con los derechos humanos como soporte o con el Evangelio como fundamento vital y también en la búsqueda de la verdad y la repulsa de la mentira. Y lo digo uniéndome al sentir de la Iglesia con motivo de la celebración el próximo domingo de la 58.ª Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales. Coincide con la solemnidad de la Ascensión del Señor quien en su despedida decía a los discípulos que se encargaran de transmitir al mundo entero su mensaje y su obra. Desde aquel momento una de las misiones fundamentales del cristiano es la comunicación del Evangelio a los demás porque le da sentido y felicidad a sus vidas mostrando el inmenso amor de Dios a sus criaturas.

La Iglesia ha estado siempre cerca de los medios porque en lo sustancial se equipara a su función elemental: dar a conocer hechos, comunicar opiniones y conformar un estado determinado de referencia social. A veces se ha lamentado de los excesos que han producido algunas noticias negativas pero siempre ha valorado la búsqueda de la verdad y la denuncia de las injusticias.

El Mensaje del Papa para esta Jornada dice: «Inteligencia artificial y sabiduría del corazón: para una comunicación plenamente humana». Inicia su escrito con una pregunta: ¿Cómo podemos seguir siendo plenamente humanos y orientar hacia el bien el cambio cultural en curso? Continúa abogando por comenzar el recorrido desde el corazón para aumentar las referencias amables y para evitar que la riqueza tecnológica actual prive de humanidad las relaciones sociales. Sigue alertando de los peligros y la oportunidad de la llamada inteligencia artificial anteponiendo siempre el crecimiento integral humano. Termina con unas preguntas punzantes que nos ayudan a la reflexión para afirmar que «corresponde al hombre decidir si se convierte en alimento de algoritmos o, en cambio, si alimenta su corazón con la libertad sin la cual no crecería en sabiduría».

Gracias a todos los comunicadores y empresas por la busca de la verdad y apoyo a la libertad.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Restauració de l'altar de la Moreneta

La Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida restaurarà l'altar dedicat a la Moreneta ubicat a la Catedral de Lleida. La restauració, que anirà a càrrec de José A. Ferrer, es farà al llarg d'aquest mes de maig. El retaule i el cambril, de fusta policromada i amb més de 70 anys, té una bona conservació general, però cal fer la restauració per evitar que vagin a més uns desperfectes que s'hi comencen a observar. L'actuació també permetrà recuperar

la policromia original del conjunt. Per finançar la restauració s'han recollit donatius i aportacions, però encara falten uns 22.000 euros.

La Confraria manté obert el canal d'aportacions a través del compte bancari ES56-0081-0455-9300-0204-1708. Aquest és un dels temes principals que es van plantejar en l'Assemblea de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, celebrada el 13 d'abril a la Casa de l'Església.

Els catequistes parlen del Parenostre

La Delegació de Catequesi de la diòcesi va organitzar, el passat 13 d'abril, la segona trobada de formació per a catequistes d'aquest curs als locals de la Casa de l'Església. El tema de la formació va girar entorn a la pregària del Parenostre, i va ser desenvolupada per tres catequistes del col·legi Claver. Es va aprofundir en el sentit de les diferents parts d'aquesta pregària a través d'un taller i, tot seguit, es va fer una presentació de materials i una pràctica a la capella d'un mètode catequètic per treballar i explicar aquesta pregària. Hi van assistir catequistes de la capital i de parròquies de pobles de la diòcesi, així com també professors de col·legis d'Església.

Poemari sobre la Setmana Santa lleidatana

L'escriptor José Manuel Gómez va presentar, el passat 6 d'abril al Magatzem de Cultura dels Armats de Lleida, el poemari *Entre Pasos y Silencios*, sobre la Setmana Santa de Lleida. D'altra banda, Albert Guiu és el guanyador de la 43a edició del Concurs de Narracions FRATER, que organitza la Fraternitat Cristiana de Persones amb Discapacitat, per l'obra *La mare és sol i és lluna*.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

@Pontifex_es: «Els malalts, les persones fràgils i els pobres estan en el cor de l'Església, i han d'estar també en el centre de la nostra atenció humana i la nostra sol·licitud pastoral. No oblidem això» (9 de febrer).

@Pontifex_es: «Els sants brillen de llum reflexa i mostren en els gestos senzills de la seva jornada la presència amorosa de Déu, que fa possible l'impossible» (10 de febrer).

@Pontifex_es: «Cuidem els qui sofreixen i estan sols, potser marginats i descartats. Amb l'amor recíproc que Crist Senyor ens dona en l'oració, i especialment en l'Eucaristia, sanem les ferides de la solitud i de l'aïllament» (11 de febrer).

@Pontifex_es: «L'oració no és una fugida de les pròpies tasques, al contrari, és una ajuda per a fer el bé que estem cridats a realitzar aquí i ara» (12 de febrer).

L'IREL clou el curs de conferències sobre «aprendre»

El teòleg Ramon Prat i la psicopedagoga Anna Maria Agustí van tancar, el passat 11 d'abril, el cicle de conferències que l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) ha dedicat aquest curs al concepte «aprendre» amb una taula rodona titulada «Amatents a l'escolta de Déu». Inicialment, la lliçó final d'aquest curs havia d'anar a càrrec del teòleg Teodor Suau, que va haver d'excusar la seva presència uns dies abans, fet que va portar a haver de reconfigurar l'acte. Un nombrós públic va escoltar les reflexions d'Agustí i Prat en una Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs plena a vessar. Tots dos, juntament amb Josep Maria Forné, que va introduir els dos ponents, van assenyalar la importància de fer camí més que la d'arribar a una determinada meta, en el procés d'escoltar Déu, així com la necessitat de buidar-se primer per poder omplir-se a través de l'escolta.

Pel·lícula, debat i berenar

Unes trenta-cinc persones van participar el 14 d'abril a la tercera projecció del curs del Cinefòrum, que organitza la Pastoral de Joves de la diòcesi a la Casa de l'Església. Els assistents van poder veure la pel·lícula *Diarios de la calle*, un film de 2007 dirigit per Richard LaGranvenese i protagonitzat per Hilary Swank. L'actriu encarna una professora d'institut a càrrec d'un grup de joves amb problemes de marginalitat. Aprèn a guanyar-se el seu respecte i confiança per ajudar-los a canviar.

En acabar la projecció i el debat posterior, els assistents van compartir un berenar al pati de la Casa de l'Església.

Pelegrinatge a Sant Sebastià i al País Basc francès

El Bisbat de Lleida organitza un pelegrinatge a Sant Sebastià i al País Basc francès del 9 al 12 de juny.

Durant el viatge es visitarà la tomba de sant Faust a Bujanda, el Santuari de Nuestra Señora de Estibáiz, Sant Sebastià, Hondarribia, Biarritz, Baiona, San Juan de Luz i Hendaia.

Les inscripcions ja es van tancar el 26 d'abril per a un viatge que inclou l'autocar, l'allotjament i les menjades, les entrades, les visites guiades i l'assegurança de viatge.

REFLEXIONS

Som éssers contingents (II)

El mot contingència, en la història de les idees filosòfiques, té una llarga història. Contingència és, en la metafísica clàssica, allò que podria no haver estat mai. Sant Tomàs d'Aquino, en la *Summa Teològica*, distingeix l'ésser necessari de l'ésser contingent. El primer és el que és i no pot deixar de ser el que és. Es refereix, directament, a Déu (*Ipsum esse subsistens* en terminologia tomasiana), mentre que el segon és l'ésser creat, el que és, però podria no haver estat mai, perquè no té la necessitat intrínseca de ser. L'ésser necessari és i no pot deixar de ser, mentre que l'ésser contingent és, però podria no haver estat i, tard o d'hora, deixarà de ser.

És contingent tot el que veiem, tot el que sentim, tot el que està al nostre abast, començant per nosaltres mateixos. Tota l'escala de la creació, en paraules de Ramon Llull, des de la pedra (*lapis*) fins a l'àngel (*angellus*), està bastida per éssers contingents, éssers que podrien no haver estat creats. La contingència també es refereix allò que podria haver estat d'una altra manera, que podria tenir una altra naturalesa, unes altres qualitats si s'haguessin donat unes altres condicions de possibilitat. És contingent el que està sotmès a les circumstàncies, a l'entorn, a un conjunt de factors. És el que depèn dels altres i que no és autosuficient, en si i per a si mateix.

El transhumanisme té com a darrera visió anul·lar o reduir al mínim possible la contingència de destí i transformar la vida humana en un camp d'eleccions. La implementació de les biotecnologies ens permetran decidir sobre el que ha estat històricament una contingència de destí: per exemple la mateixa condició sexual o les capacitats físiques o intel·lectuals.

Odo Maquard subratlla que durant el procés de la Modernitat s'ha emprès un programa de l'absolutització de l'ésser humà, és a dir, de transformació de l'ésser humà en un ésser absolut, en una divinitat, en allò que no és, ni pot arribar a ser. La visió és clara: alliberar l'ésser humà de la contingència, de l'atzar, de l'arbitrarietat, de les circumstàncies, de les eventualitats, de les casualitats o de les limitacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 6. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Tradició del martiri ante Portam Latinam de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prevere; sant Francesc Laval, bisbe de Quebec.
- 7. □ Dimarts** [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. be-

- neditina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.
- 8. □ Dimecres** [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Tortosa (territori de la Comunitat Valenciana): Mare de Déu dels Desemparats; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Francisca nes dels Sagrats Cors.
- 9. □ Dijous** [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Gregori de Berrueza,

- bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.
- 10. □ Divendres** [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia, doctor de l'Església i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.
- 11. □ Dissabte** [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Lleida: ■ Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald,

- mr. venerat a Ripoll (978); santa Felisa, mr.; Tortosa: Mare de Déu dels Desemparats.
- 12. □ Diumenge vinent**, Ascensió del Senyor (lit. hores: de la Solemnitat) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 (o bé: Ef 4,1-13) (o bé, més breu: 4,1-7.11-13) / Mc 16,15-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà; sant Domènec de la Calçada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

Diumenge VI de Pasqua (B)

COMENTARI

«El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat»

L'evangeli d'aquest diumenge és tan dens que només podem esbossar alguns aspectes. Destaca el gran manament de l'amor: *El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat*. Ell morint per nosaltres ens dona exemple del que diu després: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*. Estimar, per tant, vol dir ser capaços de donar la vida pels nostres germans. Però no per això l'amor és quelcom puntual, del moment de donar la vida, sinó que ens ha dit abans: *Si observeu els meus manaments us mantindreu en l'amor que us tinc*. L'amor l'hem de manifestar seguint el camí de Jesús dia a dia. Només així seríem capaços de donar la vida pels germans. I Jesús no ens tracta com a servents o criats sinó com a amics: *Ja no us dic servents perquè el servent no sap què fa el seu amor. A vosaltres us he dit amics perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare*. Jesús ens tracta d'igual a igual, més, ens fa entrar en el seu cercle d'amics per als quals no té cap secret. Però això sí, ser els seus amics suposa observar els seus manaments: *Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando*. No es tracta de paraules sinó de fets. Però tot el bé que puguem fer no pensem que sigui obra nostra: *No sou vosaltres el qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre*. Aquest és l'encàrrec que ens fa el Senyor: anar pertot arreu, convidant tothom a experimentar l'amor de Crist i a seguir-lo. L'evangeli acaba: *Això us mando, que us estimeu els uns als altres*. És el que fa Pere a la primera lectura quan bateja la família del centurió *perquè Déu no fa diferències a favor d'uns o altres. Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé de qualsevol nacionalitat que sigui*. És una manera concreta d'estimar com Jesús. Ens ha dit Joan: *Tothom qui estima és fill de Déu. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor*. Per això acaba també dient: *Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns altres*.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu.» Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui.» Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

▶ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la seva salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en Crist d'alegria. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres, els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace aceptación de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedaran unos días con ellos.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / Revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»